

ELS GARCIA I EL MISTERI DE LA CASA EMBRUIXADA

Hola em dic Carol i us vaig a contar com el meu grup i jo vàrem descobrir el misteri de la casa embruixada.

Primer us els presentaré : el més gran i corpulent és Axel, un autèntic crack al aixecar objectes pesats; després està Ruth, és molt presumida li encanta el rosa i les flors, és molt bona descobrint pistes sobre moda(aclaració: de vegades no fa res de bo perquè es pot trencar una ungla i això seria el fi de la seua existència o això diu ella);l'altre xic és Richard, és tot lo contrari a Axel, és molt prim i no pot ni alçar una ploma; per últim, però no menys important ,Mike, un golden retriever, molt bo amb els olors ,després estic jo, que sóc baixeta i tinc els ulls verds, se me dona genial descobrir pistes importants .

Una de les curiositats del nostre grup, els Sànchez, és que tenim tots com a primer cognom Sànchez d' ací ve el nom del nostre grup, com vegeu som molts originals .

Però ... deixant eixe tema a un costat, anem al gra. Com vàrem descobrir, el misteri de la casa embruixada o també conegut com el cas de la família Philips, que visqueren en eixa casa fa molts anys?

Tot començà un 14 de gener quan em vaig despertar per anar a l'escola .Com eixe matí feia fred, em vaig ficar la bufanda i l'abric peludet que em van regalar els oncles .

Vaig eixir de casa camí de l'escola í vaig trobar-me la Ruth amb Richard i Axel, ens vàrem saludar i tots junts anàrem a l'escola .

Mentre anàvem de camí, Richard ens contà que ahir va veure llums en la casa dels Philips i es que començaren a escoltar crits. Nosaltres li diguérem que no diguera tonteries, que segurament això l'havia somiat ja que la casa dels Philips duia al menys 45 anys deshabitada. Richard, com és molt cabut, seguí dient que això no havia sigut un somni .

La conversació es quedà sense acabar perquè varen tocar el timbre per entrar a les classes. El dia sigué molt avorrit, teníem un examen de química a primera hora. A l'hora del pati, Axel ens contà que la casa dels Philips està embruixada i que hi han esperits. Richard va dir que això era veritat, però Ruth i jo seguíem dient que no digueren tonteries .

Al tornar a classe ens presentaren un nou alumne anomenat Charles, la mestra ens digué que el tractarem bé i que li demostrarem la bona classe que erem. Però com no, Fred, el fill de l'alcalde havia de dir una de les seues mil ximpleries, encara que això es altre tema. A l'hora de l'eixida veguérem que al nou alumne el replegaven en una limusina. Mentre tornàvem a casa parlàrem de Charles i de perquè venien a replegar-lo en limusina, qui serien els seus pares, on vivia i totes eixes dubtes rondaren pel meu cap tot el dia .